

Hősök, királyok és szentek nyomán Erdélyben

Határtalanul beszámoló / HAT-20-01-0212

2022.május 24-27.

A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. által kiírt Határtalanul pályázattal 2022. május 24-27-ig a Szent Imre Katolikus Általános Iskola nyolcadikos diákjaival Erdélybe utaztunk. A kiránduláson 46 tanuló és 4 pedagógus vett részt, így a gazdag programunk igaz, némi csúszással, de megvalósulhatott.

ELŐKÉSZÍTŐ TEVÉKENYSÉG

Utunkra alaposan felkészültünk, mivel már 7. osztályban olyan programokon vettünk részt, melyek megalapozták mind ismeretanyagukban, mind élményekben az erdélyi kirándulást. Ellátogattunk Szadára a Székely-kertbe, megkoszorúztuk Székely Bertalan síremlékét és megtekintettük a róla szóló kiállítást.

Látogatást tettünk a Léda-villánál, valamint a gödöllői művésztelepen is jártunk.

Iskolánk egyik pedagógusának nagypapája Körösfői Kriesch Aladár, aki erdélyi népi emlékek gyűjtőjeként és a Gödöllői Szecessziós Művésztelep alapítójaként is híressé vált.

Utunkhoz kapcsolódóan –egy-egy témát kiválasztva- vetített képes előadást készített mindegyikünk, melyet április végén, május elején mutattunk be a diáktársaknak.

A Magyarság Háza programján belül az első világháború jelentős eseményeivel és hadi felszerelésével ismerkedhettünk.

ELSŐ NAP / NAGYVÁRAD – KIRÁLYHÁGÓ – KÖRÖSFŐ – TOROCKÓ

A felkészülés után nagy izgalommal vágtunk neki az útnak, hogy felfedezzük azokat a nevezetességeket, amikről már annyit hallottunk.

Május 24-én hajnalban indultunk.

Utunk első állomása Nagyvárad volt. Először a püspöki palotát tekintettük meg, melynek felújított épületében a látogatóközpont lenyűgözött mindannyiunkat. A püspöki palota mellett a székesegyházba is bementünk, itt közös énekkel, imával adtunk hálát eddigi utunkért.

A városközpontba sétáltunk. A Sebes-Körös partján sok látnivaló tárult elénk: a legnagyobb erdélyi színház mellett haladtunk el, fényképeztünk a Holnap Irodalmi Társaság szoborcsoporttal, felelevenítettük az Ady Endréről és Juhász Gyuláról tanultakat. A szemerkélő eső ellenére körbenéztünk a főtéren, mielőtt áthaladtunk a Fekete Sas palota árkádsorán.

Mindezek után tovább buszoztunk, megálltunk a Király-hágónál, ahonnan gyönyörű kilátás tárult elénk.

Megálltunk Csucsán is, ahol láthattuk az Ady-emlékházat és az egykori Boncza-birtokon is szétnéztünk.

Utunk következő állomása Körösfő volt. Felsétáltunk a csodaszép kazettás mennyezettel ellátott református templomhoz, ahol megcsodáltuk a különböző mintájú kazettákat és próbáltuk megfejteni azok jelentését is. Imádkoztunk a konfirmálandókért, akiknek vasárnap nagy ünnepe volt, majd folytattuk utunkat.

Nem sokára megérkeztünk Torockóra, ahol vendéglátóink szíves fogadtatással és meleg vacsorával vártak bennünket. Vacsora után A Székelykő lábánál diáktársunk népi furulyás zenei kíséretének köszönhetően táncrea perdültünk.

MÁSODIK NAP / TORDAI-HASADÉK – TORDA-KOLOZSVÁR

Reggeli után utunk Tordára vezetett, ahol először a sóbányába tettünk látogatást. A tárnában élénk táruló látványigazán lenyűgöző volt, bár voltak néhányan, akiknek meg kellett birkózniuk tériszonyukkal, mégis mindenki alászállt a 120 méter mély csarnokba. Voltak, akik az óriáskerékre ültek fel, vagy a csónakázó tavat nézték meg közelebbről.

Mivel várt bennünket a Tordai-hasadék, rövid tartózkodás után indultunk tovább.

Szent László királyunk a kunok előli menekülésének mondája szól a hasadék keletkezéséről. A monda szerint a király fohászodott, és a hegy a kunok előtt kettévált, így menekült meg a magyar sereg. A patak mentén végigsétáltunk a hasadékon. Még arra is volt időnk, hogy Szent László - pénzt keressünk útközben.

Először a várfal megmaradt darbjait tekintettük meg, az egykori óvárost, majd a Karolina téren tettünk egy rövid sétát. Utunk innen Mátyás szülőházához vezetett.

Majd a Farkas utcai Református Kollégiumhoz vezetett utunk. Falain belül sok híresség tanult, néhányuknak ismerősként csenghet a neve: Reményik Sándor, Wass Albert, Kós Károly, Sütő András. A református templomban épp koncertre próbáltak, úgyhogy ide is betértünk egy rövid látogatásra.

A Házsongárdi temető volt a következő úti célunk. Felkerestük Kós Károly, Dsida Jenő, Reményik Sándor sírját, érdeklődve olvastuk a régies nyelvezetű sírfeliratokat. Koszorút helyeztünk el Reményik Sándor és Dsida Jenő sírjánál, és elhangzott Reményik Sándor: Az építész fia című verse.

Majd a Babes-Bolyai Egyetem épületéhez mentünk, onnan a főtérré vezetett utunk, ahol Fadrusz János Mátyás király lovas szobra áll. A szoborcsoport vezéralakja Mátyás lovon és körülötte négy vitéze: Magyar Balázs, Kinizsi Pál, Szapolyai János, Báthori István. Itt helyeztük el a megemlékezés koszorúját.

Kis pihenőt tartottunk a főtéren, amikor is sikerült összefutnunk Bőjte Csaba testvérrel, aki pár köszöntő szót szolt csapatunkhoz, mielőtt vissza indultunk volna Torockóra.

HARMADIK NAP / TOROCKÓ-NAGYENYEDÉD-GYULAFEHÉRVÁR- CSERNAKERESZTÚR

Első utunk a Kis Szent Teréz Gyermekotthonba vezetett, ahol már vártak bennünket. A gyermekotthonban tett látogatásunkkor betekintést nyertünk az ott folyó munkába. Átadtuk szerény adományainkat és elköszöntünk a ház vezetőitől.

Torockótól búcsút vettünk, csomagjainkkal buszra szálltunk, az elsőként Nagyenyeden álltunk meg. A várfal tövében megkoszorúztuk az 1849-ben a románok által lemészárolt 700 nagyenyedinek emléket állító táblát.

Gyulafehérvár felé vettük az irányt. Szent István alapított itt püspökséget. Megtekintettük a Szent Mihály-székesegyházat, ami a váron belül található. Erdély legjelentősebb román kori épülete mindenkit ámulatba ejtett. Megkoszorúztuk a Hunyadiak síremlékét. Megemlékeztünk az itt nyugvó nagyjainkról, II. Rákóczi Ferenc fejedelemmé választásáról.

Csernaakeresztúron volt ezen az estén a szállásunk. Hunyad megye legjobb gulyáslevele után a vendéglátónk mesélt nekünk a faluról, annak lakosságáról. A települést 1910-ben hozták létre, akkor települtek haza Bukovinából a madéfalvi osztrák vérengzés után elmenekült csíki és háromszéki székelyek, a bukovinai székelyek.

Míg Torockón Szent László-mondákat kellett eljátszanunk, addig csernakeresztúri utolsó közös esténken a látott élményeket kellett egy-egy állóképben megjelenítenünk, a többieknek pedig fel kellett ismerniük a jelentet. Megfogalmazhattuk azt is, hogy milyen hatalmas lehetőség számunkra, hogy ezeket az élményeket megtapasztalhattuk és milyen feladatunk van a jövőt nézve.

NEGYEDIK NAP / VAJDAHUNYAD– DÉVA – ARAD

A szállásról Vajdahunyadra utaztunk és megtekintettük a Hunyadiak várát. A vár előtt éppen rendezvény zajlott, a végvárak találkozója volt, amit a helyi polgármester is megtisztelt jelenlétével. Rengeteg korhű ruhába öltözött emberrel találkoztunk.

Az évfolyamnak összeállítottunk egy füzetet, melyben az általunk készített kiselőadások, énekek, térkép, részletes program voltak találhatóak. Ez a „úti zsebkönyv” örök emlékként a miénk marad. Vajdahunyadról Déva felé vettük az irányt. A buszon felolvastuk Kőműves Kelemenné balladáját. Sikeresen bevettük a várat és ebben az sem gátolt meg bennünket, hogy a felvonó nem működött, így gyalogosan tettük meg a meredek utat.

Kirándulásunk utolsó állomása Arad volt. Szomorú volt azt látni, hogy a számunkra oly fontos emlékhely egy focipálya mellett, elhagyatottan áll. De ahogy közeledtünk megmelengette a szívünket a sok koszorú, amit a hasonló úton részt vevő diáktársaink hagytak ott. Az 1848-49-es szabadságharc után az aradi várban raboskodott a később kivégzett 13 aradi vértanú. Az emlékoszlopnál tiszteletünk jeléül elhelyeztük koszorúnkat és elénekeltük a magyar és a székely himnuszt.

Buszra szálltunk, sok élménnyel, ismerettel gazdagodva elindultunk hazafelé. Késő este értünk Gödöllőre.

Nagyon hálásak vagyunk Poszet Szilárdnak – idegenvezetőnknek – hogy végtelen nyugalomával és hatalmas tudásával terelgetett minket Erdély csodálatos helyein.

Köszönetet szeretnénk mondani a HATÁRTALANUL PROGRAM irodájának, hogy lehetőséget teremtett számunkra, hogy egy személyiségünket is meghatározó élményben lehetett részünk.

